

Bekendtgørelse om fordringerne ved og eksamensopgivelserne til studentereksamen.

I medfør af § 22 i lov nr. 165 af 7. juni 1958 om gymnasieskoler fastsættes herved følgende bestemmelser:

I. Bestemmelser angående de enkelte fag.

§ 1. Dansk.

Prøven er skriftlig og mundtlig.

I. Ved *den skriftlige prøve* skrives en stil, hvortil der ikke må benyttes hjælpemidler. Der gives frit valg mellem mindst 5 opgaver. Til besvarelsen gives 5 timer.

II a. Det til *den mundtlige prøve* opgivne pensum skal være læst intensivt. Der opgives:

1. af dansk litteratur mindst 3 større værker og 150 sider kortere tekster eller mindst 4 større værker og 125 sider kortere tekster.

Et af værkerne kan erstattes af et norsk.

Teksterne skal være af forskelligartet indhold, stil og genre, og opgivelserne skal gøre det muligt alsidigt og indgående at prøve elevernes viden om den danske litteraturs centrale perioder og forfattere.

I pensum kan indgå afsnit af større værker, der har været læst i deres helhed.

En tekst, der overskrider 10 ns., kan kun medregnes i eksamenspensum med 10 ns.

Af litteraturhistorie opgives det til forståelse af den opgivne litteratur nødvendige.

Undervisningsmin. 1. dept. 2. kt. j. nr. 365-59

2. af svensk, norsk og anden udenlandsk litteratur mindst 50 sider kortere svenske tekster og 20 sider norske eller mindst 30 sider kortere svenske tekster, 10 sider norske og 50 sider tekster fra andre landes litteratur i oversættelse eller mindst 30 sider kortere svenske tekster, 10 sider norske og 25 sider tekster og 1 større værk fra andre landes litteratur i oversættelse. Det svenske pensum skal omfatte såvel poesi som prosa, og teksterne skal være valgt fra forskellige perioder. I det norske pensum skal nynorsk være repræsenteret.

b. Den enkelte elev prøves i:

1. en af de opgivne danske tekster eller et af de større værker.

Under fortolkningen skal eksaminandens sproglige viden prøves, ved at han gennem en sproglig, stilistisk analyse giver en karakteristik af teksten.

Med udgangspunkt i teksten prøves eksaminandens litteraturhistoriske viden.

2. en af de opgivne tekster (evt. det opgivne værk) fra svensk, norsk eller anden udenlandsk litteratur. Teksten behandles litterært, dog ikke med samme grundighed som den danske tekst, og således at paralleller til den danske litteratur drages, hvor det er muligt.

Drejer det sig om en svensk eller norsk tekst, skal den oversættes i fornødent omfang.

Eksamensspørgsmålene fordeles efter de under II.a.2. angivne forhold.

De forelagte litteratursteder må være valgt således, at de belyser væsentlige træk af forfatteren og tiden, og de må på rimelig måde være fordelt over hele pensum.

§ 2. Engelsk.

A. *Den sproglige linjes nysproglige gren.*

Prøven er skriftlig og mundtlig.

Den skriftlige prøve består af en oversættelse fra dansk til engelsk og en friere opgave på engelsk. Ved besvarelsen af den friere opgave er det tilladt at benytte ordbøger, som er godkendt af undervisningsinspektionen.

Med hensyn til arten af den friere opgave vælger læreren for det enkelte hold mellem:

- en besvarelse af spørgsmål af indholdsmæssig og eventuelt sproglig art i tilknytning til en udleveret tekst,
- en fyldig gengivelse af en to gange forelæst tekst, hvortil der udleveres en kort indholdsoversigt,
- et kortere referat af en længere engelsk tekst,
- et kortere referat af en længere dansk tekst.

Til besvarelse af oversættelsesopgaven gives 2½ time, til den friere opgave gives for type b 4½ time, for de øvrige 5 timer.

Til *den mundtlige prøve* opgives 150 sider af det under pkt. B. I. i bekendtgørelse af 6. september 1961 om undervisningen i gymnasiet § 5 læste stof. Eksamensopgivelserne bør give en alsidig repræsentation af det læste.

Den enkelte elev prøves i:

- ulæst tekst: oversættelse og oplæsning af et ikke for let prosastykke på ca. ¾ side, som eleven forinden har fået ca. 15 minutter til at forberede sig på uden brug af hjælpemidler.
- læst tekst:
 - oplæsning og oversættelse af et stykke på ca. ½ side. Hvis eleverne er undervist udelukkende efter den direkte me-

tode, kan oversættelsen erstattes af en udsøggen på engelsk, som klargør elevens rent sproglige forståelse af stykkets enkeltheder. Oversættelse eller forklaring på dansk skal forlanges på punkter, hvor elevens fulde forståelse ikke er lagt for dagen ved denne udsøggen,

- litterær og real forståelse af teksten,
- talefærdighed — normalt ved, at den samtale, der prøver forståelsen af teksten, foregår på engelsk.

B. *Den sproglige linjes samfundsaglige gren.*

Prøven er skriftlig og mundtlig.

Den skriftlige prøve består af en kombineret opgave på engelsk, for hvis første del læreren for det enkelte hold vælger mellem:

- en besvarelse af spørgsmål af indholdsmæssig og sproglig art i tilknytning til en udleveret tekst,
- en fyldig gengivelse af en to gange forelæst tekst, hvortil der udleveres en kort indholdsoversigt.

Anden del af opgaven består i begge tilfælde af en kort oversættelsesopgave (en halv snes linjer), hvis sprogstof har tilknytning til sprogstoffet i prøvens første del.

Til første del af opgaven er det tilladt at benytte ordbøger, som er godkendt af undervisningsinspektionen. Når den enkelte elev skønner, at han er færdig til at begynde på prøvens anden del, afleverer han ordbøgerne og får teksten til oversættelsesopgaven udleveret.

Til besvarelse af den kombinerede opgave gives 4½ time.

Til *den mundtlige prøve* opgives 100 sider af det under pkt. C. I i bekendtgørelse af 6. september 1961 om undervisningen i gymnasiet § 5 læste stof. Eksamensopgivelserne bør give en alsidig repræsentation af det læste.

Den enkelte elev prøves i:

- ulæst tekst: oversættelse og oplæsning af et prosastykke på ca. ½ side, som eleven forinden har fået ca. 10 minutter til at forberede sig på uden brug af hjælpemidler,
- læst tekst:
 - oplæsning og oversættelse af et stykke på ca. ½ side. Hvis eleverne er under-

vist udelukkende efter den direkte metode, kan oversættelsen erstattes af en udspørgen på engelsk, som klargør elevens rent sproglige forståelse af stykkets enkeltheder. Oversættelse eller forklaring på dansk skal forlanges på punkter, hvor elevens fulde forståelse ikke er lagt for dagen ved denne udspørgen,

b. litterær og real forståelse af teksten,

c. talefærdighed — normalt ved, at den samtale, der prøver forståelsen af teksten, foregår på engelsk.

C. Den matematiske linje.

Prøven er mundtlig og afholdes ved udgangen af II gymnasieklasse.

Der opgives et rimelig varieret udvalg på 100 sider af det intensivt læste stof, hovedsagelig fra sidste års pensum.

Den enkelte elev prøves i:

1. oversættelse og oplæsning af en ulæst tekst på ca. $\frac{1}{2}$ side, som eleven forinden har fået ca. 10 minutter til at forberede sig på uden brug af hjælpemidler,
2. oplæsning af et stykke på knap $\frac{1}{2}$ side af det opgivne stof. Den sproglige forståelse prøves ved oversættelse eller spørgsmål og svar på engelsk,
3. med udgangspunkt i det forelagte stykke af det opgivne stof føres en samtale på engelsk, der prøver elevens talefærdighed og hans forståelse af tekstens indhold. Der lægges ved bedømmelsen af talefærdigheden mere vægt på, hvor flydende og naturligt eleven udtrykker sig, end på, om alle enkeltheder er korrekte.

§ 3. Tysk.

A. Den sproglige linjes nysproglige gren.

Prøven er skriftlig og mundtlig.

1. Ved den skriftlige eksamen prøves i en sammenhængende tekst, hvis første afsnit (ca. 10 linjer) forelægges eleverne på dansk til oversættelse. Resten af teksten, der er på tysk, oplæses to gange, og indholdet gengives af eleverne i referatform. Benyttelse af ordbøger er tilladt under hele prøven. Til besvarelsen gives 5 timer.
2. Til den mundtlige prøve opgives 120 sider af det under punkt B. I i bekendtgørelse

af 6. september 1961 om undervisningen i gymnasiet § 6 læste stof.

Ved den mundtlige prøve eksamineres den enkelte elev i:

1. et ulæst, ikke for let prosastykke på ca. $\frac{3}{4}$ side, som læses op og oversættes. Der gives eleven ca. 15 minutter, hvor han uden brug af hjælpemidler kan forberede sig på det ulæste stykke, han skal prøves i,
2. oplæsning og oversættelse af et stykke på ca. $\frac{1}{2}$ side af det opgivne stof. Der prøves i real og litteraturhistorisk forståelse af denne tekst.

Desuden prøves i talefærdighed i tilknytning til den opgivne (eller eventuelt den ulæste) tekst, hvor denne afgiver passende udgangspunkt herfor.

B. Den sproglige linjes samfundsfaglige gren.

Prøven er mundtlig.

Den enkelte elev prøves i et ulæst, ikke for svært prosastykke på ca. $\frac{3}{4}$ side. Elevens forståelse og udtryksfærdighed prøves i samtaleform.

Der gives eleven ca. 10 minutter, hvor han kan forberede sig på det ulæste stykke.

C. Den matematiske linje.

Der opgives det intensivt læste stof.

Prøven er mundtlig og afholdes ved udgangen af II gymnasieklasse.

Den enkelte elev prøves i:

1. en ulæst, nyere, sprogligt lettilgængelig prosatekst på ca. $\frac{1}{2}$ side. Elevens forståelse og udtryksfærdighed prøves i samtaleform. Der gives eleven ca. 10 minutter, hvor han kan forberede sig på den ulæste tekst,
2. et stykke på knap $\frac{1}{2}$ side af det opgivne stof. Teksten oversættes, og der føres en kort samtale om indholdet. Der lægges ved bedømmelsen mere vægt på, hvor flydende og naturligt eleven udtrykker sig, end på, om alle enkeltheder er korrekte.

§ 4. Fransk.

Prøven er mundtlig.

Der prøves i en ulæst prosatekst på ca. 1 normalside, som censor vælger blandt de af undervisningsinspektionen godkendte

stykker, noget lettere for matematikere end for sproglige. Der gives eksaminanden ca. 20 minutter til gennemlæsning af teksten. Teksten oversættes, hvorefter den oplæses. Eksaminanden prøves i mundtlig udtryksfærdighed ved, at han giver et referat af teksten, hvilket gerne må støttes ved, at eksaminator stiller spørgsmål på fransk og lader eksaminanden oversætte lettere danske sætninger, der refererer teksten.

§ 5. Russisk.

Prøven er mundtlig.

Der prøves i ca. $\frac{1}{2}$ normalside af en lettere, ulæst accentueret prosatekst godkendt af undervisningsinspektionen. Der gives eksaminanden ca. 20 minutter til gennemlæsning. Teksten oversættes, hvorefter den oplæses. Derefter prøves eksaminandens udtryksfærdighed ved en simpel samtale på grundlag af den forelagte tekst. Dersom eksaminanden er for bunden af tekstens ordlyd, kan prøven suppleres ved oversættelse af lette danske sætninger i relation til teksten.

§ 6. Latin.

A. Den sproglige linjes nysproglige og samfundsfaglige grene.

Prøven er mundtlig.

Der opgives 50 sider af forskellige forfattere, udtaget nogenlunde ligeligt af hele det læste pensum. Heri kan ikke medtages noget af de tilladte 30 ns. tilrettelagt tekst. Hver eksaminand prøves i et enkelt sted af det opgivne pensum, som han skal oversætte og læse op; der prøves desuden i sproglig og real forståelse af det forelagte sted samt kendskab til værkets kulturelle forudsætninger, indhold og form.

B. Den sproglige linjes klassisk-sproglige gren.

Prøven er skriftlig og mundtlig.

1. Til skriftlig prøve gives der to versioner. Den ene skal i omfang være lidt over 1 normalside og må ikke være vanskeligere end de prosatekster, der normalt læses i III gymnasieklasse. Eksaminanderne må benytte deres latinsk-danske ordbog. Der gives 4 timer til udarbejdelsen.

Den anden skal i omfang være ca. 1 normalside og noget lettere end den første. Intet hjælpemiddel må anvendes. Der gives ligeledes 4 timer til udarbejdelsen.

2. Til mundtlig prøve opgives 60 ns. prosa, udtaget nogenlunde ligeligt af det i II og III gymnasieklasse læste pensum, samt 600 vers, udtaget på samme måde.

Eksaminanden prøves i et enkelt sted af det opgivne pensum, som han skal oversætte og læse op; der prøves desuden i sproglig og real forståelse af det forelagte sted samt i kendskab til værkets kulturelle forudsætninger, indhold og form. Der bør ved prøven lægges vægt på eksaminandens evne til selvstændigt at gøre rede for det forelagte.

§ 7. Græsk.

Den sproglige linjes klassisk-sproglige gren.

Prøven er mundtlig.

Der opgives 600 vers poesi og 60 sider prosa. Eksaminanden prøves i et enkelt sted af det opgivne pensum, som han skal oversætte og læse op. Der prøves desuden i sproglig og real forståelse af det forelagte sted samt i kendskab til værkets kulturelle forudsætninger, indhold og form. Eksaminator bør tillige give eleven lejlighed til at vise, hvilket udbytte han har fået af læsning af værker i oversættelse. Eksamination i kunsthistorisk stof på grundlag af et eksaminanden forelagt billede kan ske i tilslutning til teksten eller gennem korte særlige spørgsmål.

Der bør ved prøven lægges vægt på eksaminandens evne til selvstændigt at gøre rede for det forelagte.

§ 8. Oldtidskundskab.

Den sproglige linjes nysproglige og samfundsfaglige grene og den matematiske linje.

Prøven er mundtlig.

Der opgives af poesi mindst 1200 vers og 1 drama; af prosa mindst 100 sider. Desuden opgives et udvalg af typiske værker af græsk (romersk) billed- og bygningskunst.

Ved hver eksamination lægges et sted af det opgivne litteraturpensum til grund.

Dette bør vælges således, at det giver lejlighed til at komme ind på virkelig betydningsfulde spørgsmål. Eksaminanden skal med teksten til rådighed kunne gøre rede for det oplæste steds indhold som helhed og i væsentlige enkeltheder samt placere det i den sammenhæng, hvori det hører hjemme. Eksamination i kunsthistorisk stof på grundlag af et eksaminanden forelagt billede kan ske i tilslutning til teksten eller gennem korte særlige spørgsmål. Eksaminanden bør ikke alene være fortrolig med det enkelte kunstværk, han opgiver, men også være i stand til med nogenlunde sikkerhed kort at karakterisere og placere andre typiske værker, der bliver ham forelagt fra det område, der er behandlet.

§ 9. Historie.

Prøven er mundtlig.

Eksamensopgivelserne udtages af læreren.

Der eksamineres i to spørgsmål, hvoraf kun ét må falde i tekster, billedstof, statistisk materiale eller speciale.

Der opgives:

1. tre større afsnit af verdenshistorien og Nordens historie før ca. 1900, udvalgt således at både verdenshistorien og Nordens historie er repræsenteret, samt 20-30 sider tekster og 8-12 billeder eller billedgrupper fra tiden før 1900. Opgivelser af billeder kan nedsættes til indtil halvdelen, hvis tekstopgivelser øges tilsvarende, og omvendt. En del af tekstopgivelserne kan erstattes af statistisk materiale,
2. ca. 40 pct. af historien efter ca. 1900, udvalgt således, at både verdenshistorien og Nordens historie er repræsenteret, samt 20-30 sider tekster. En del af teksterne kan erstattes med billeder eller med statistisk materiale, men der kan ikke opgives mindre end 15 sider tekster,
3. for elever, der ikke følger samfundsfaglige grene: ca. halvdelen af samfundslæren. (Se i øvrigt § 10).

Opgives et speciale i tiden før 1900, udgår ét afsnit samt billed- og tekstopgivelser før 1900. Opgives to specialer før 1900, bortfalder opgivelser under punkt 1.

Opgives et speciale i tiden efter ca. 1900 eller i samfundslære, udgår tekstopgivelser efter 1900, og der opgives kun 30 pct. af stoffet.

Til nærmere forståelse af det under punkt 1 anførte bemærkes:

Til eksamensopgivelser kan udtages større samlede afsnit af verdenshistorien eller Nordens historie, f. eks. Roms historie, verdenshistorien ca. 750-1300, Nordens historie indtil ca. 1380, verdenshistorien ca. 1650-1789, stormagterne i tiden ca. 1815-1900 eller Danmark i samme tidsrum, eller der kan opgives særlige emner, der spænder over længere tidsrum, men danner et naturligt hele, eller længere afsnit af enkelte landes historie af lignende omfang som de anførte afsnit, eventuelt afsnit af verdenshistorien og Nordens historie sammen. Der er intet til hinder for at opgive et afsnit af verdenshistorien og et andet af Nordens historie, der dækker samme tidsrum, eller lægge to afsnit i forlængelse af hinanden.

Hvis et tidsafsnit er gennemgået ved periodelæsning eller ved „dokumenterende“ undervisning, erstatter det her behandlede materiale et afsnit i opgivelserne, og hvad der her opgives af tekster og billeder, eventuelt statistisk materiale, indgår i tekst- og billedopgivelserne under punkt 1.

Opgives der tekster og/eller billeder i større omfang end normalt under punkt 1., kan omfanget af de opgivne tidsafsnit begrænses i forhold hertil. Normalt vil det være naturligt at opgive billeder, tekster og statistisk materiale i sammenhæng med de øvrige opgivelser, men der er intet til hinder for uden for de opgivne afsnit at udtage grupper af billeder og/eller tekster, der tilsammen belyser et spørgsmål, f. eks. middelalderlig kirkearkitektur, dansk landbrug eller danske partiprogrammer i tiden 1870-1914.

Hvad der under punkt 1. og 2. opgives af tekster, billeder og statistisk materiale, må være velegnet både til undervisning og til eksamination. I stedet for enkelte billeder kan opgives billedgrupper, der tilsammen viser noget typisk og væsentligt; en sådan billedgruppe kan efter indhold og karakter erstatte indtil 3 enkeltbilleder. Diagrammer og tabeller fra Statistisk År-

bog eller andre statistiske publikationer eller fra lærebøgerne i samfundslære kan indgå i opgivelserne i historie.

Der bør i løbet af en årrække skiftes mellem de afsnit af historien, der opgives til eksamen, ligesom det samme speciale normalt ikke bør læses til stadighed.

Der bør sikres eksaminanderne passende tid til orientering i tekster, billeder og andet kildestof, før eksaminationen påbegyndes.

I almindelighed må det være lærerens opgave at stille krav til eksaminanderne i overensstemmelse med den undervisning, der er givet; i særlig grad må dette gælde eksamination i speciale, periodelæsning og stof gennemgået ved „dokumenterende“ undervisning.

§ 10. Samfundslære.

Der er ikke nogen selvstændig prøve i faget.

Dele af stoffet opgives i forbindelse med prøven i historie (se § 9).

Der henvises i øvrigt til ovenstående bestemmelser angående studentereksamen i historie.

§ 11. Samfundsfag.

Den sproglige og den matematiske linjes samfundsfaglige grene.

Prøven er skriftlig og mundtlig.

Den skriftlige prøve består af to opgavesæt, hvoraf mindst ét skal have en sådan form, at besvarelsen skal ske på grundlag af udleveret materiale (tekster, tal o. a.) med dertil knyttede vejledende spørgsmål.

Efter undervisningsinspektionens bestemmelse kan det tillades eleven at benytte nærmere angivne hjælpemidler ved besvarelsen.

Til besvarelse af hvert af opgavesættene gives 4 eller 5 timer.

Til *den mundtlige prøve* opgives 1) ca. 40 pct. af lærestoffet, således at såvel samfundets økonomiske og sociale struktur som danske og internationale politiske forhold er repræsenteret, 2) i tilknytning dertil 80-120 sider tekst- og talmateriale, og 3) specialet.

Der stilles hver elev to spørgsmål, hvoraf det ene inden for specialet eller i forbindelse med det opgivne tekst- og talmateriale; ét af spørgsmålene skal vedrøre danske eller internationale politiske forhold.

§ 12. Geografi.

A. Den sproglige linje.

Prøven er mundtlig og afholdes ved udgangen af II gymnasieklasse. Spørgsmålene skal hentes fra hele det stof, der er læst i I og II gymnasieklasse, og bør så vidt muligt kombinere flere sider af faget.

B. Den matematiske linje.

Prøven er mundtlig og afholdes ved udgangen af II gymnasieklasse. Spørgsmålene skal hentes fra hele det stof, der er læst i I og II gymnasieklasse, og bør så vidt muligt kombinere flere sider af faget.

C. III gymnasieklasse på den sproglige og den matematiske linjes samfundsfaglige grene og den matematiske linjes naturfaglige gren.

Prøven er mundtlig og afholdes ved udgangen af III gymnasieklasse. Den skal især vise elevens evne til at drage geografiske slutninger ud fra forelagt materiale.

§ 13. Biologi.

A. Den sproglige linje og den matematiske linjes matematisk-fysiske og samfundsfaglige grene.

Prøven er mundtlig. Der prøves i det læste pensum. Spørgsmålene skal hentes fra hele stoffet og så vidt muligt kombinere flere sider af faget.

B. Den matematiske linjes naturfaglige gren.

Prøven er skriftlig og mundtlig.

Der prøves i det i II og III gymnasieklasse læste pensum.

Der afholdes 2 skriftlige prøver. Ved den første prøve, hvis varighed er 4 timer, skal eleverne behandle et alment biologisk emne. Ved den anden prøve, hvis varighed er 3 timer, skal eleverne kortfattet besvare en række spørgsmål, der er hentet fra flere af fagets discipliner.

Ved de skriftlige prøver kan forelagt materiale danne grundlag for besvarelsen.

Ved den mundtlige prøve stilles der eksaminanden 2 spørgsmål, hvoraf det ene kan være i specialet.

Ved den mundtlige prøve kan præparater, herunder mikroskopiske præparater, og elevernes egne samlinger og rapporthæfter danne grundlag for eksaminationen.

§ 14. Kemi.

A. Den matematiske linjes matematisk-fysiske og naturfaglige grene.

Prøven er mundtlig.

Til prøven opgives et pensum, der udgør ca. halvdelen af det læste stof. Det opgivne pensum skal vælges således, at både almen, uorganisk og organisk kemi samt et eventuelt læst speciale bliver repræsenteret.

Den enkelte elev prøves i ét spørgsmål inden for det opgivne pensum.

B. Den matematiske linjes samfundsfaglige gren.

Prøven er mundtlig.

Til prøven opgives et pensum, der udgør ca. halvdelen af det læste stof. Det opgivne pensum skal vælges således, at både almen, uorganisk og organisk kemi bliver repræsenteret.

Den enkelte elev prøves i ét spørgsmål inden for det opgivne pensum.

§ 15. Fysik.

A. Den matematiske linjes matematisk-fysiske gren.

Prøven er skriftlig og mundtlig.

Til den skriftlige prøve gives ét sæt opgaver. Disse kan vælges fra alle dele af det læste stof undtagen fra astronomi og det valgfri emne og skal tjene til at undersøge elevens forståelse og hans færdighed i at løse simple fysiske problemer.

Ved besvarelsen af opgaverne er det tilladt eleven at benytte følgende hjælpemidler: Logaritmetabel, regnestok samt et af undervisningsinspektionen godkendt kompendium indeholdende konstanter, formler og sætninger.

Til besvarelsen af opgaverne gives 3 timer.

Til den mundtlige prøve opgives et pensum, som er omtrent $\frac{1}{3}$ af det læste stof, og desuden opgives 15 af de udførte praktiske øvelser. Rapporten over alle de udførte øvelser fremlægges. Eksamenspensumet bør udvælges ligeligt af det læste stof, og det bør altid rumme den mekaniske fysiks grundbegreber, ligesom specialet må være repræsenteret. De opgivne øvelser vælges såvel inden for som uden for det opgivne pensum.

Den enkelte elev prøves i to spørgsmål, ét i det opgivne pensum og ét i de opgivne fysiske øvelser. Eksaminationen i øvelsen sker på grundlag af de benyttede apparater og de fremlagte rapporter.

Eksamenskarakteren i fysik udregnes som et gennemsnit af karakteren for den skriftlige prøve (vægt $\frac{1}{3}$) og karakteren for den mundtlige prøve (vægt $\frac{2}{3}$). Hvis mundtlig prøve bortfalder, benyttes ved udregningen af gennemsnitskarakteren karakteren for den skriftlige prøve (vægt $\frac{1}{3}$) og årskarakteren i fysik (vægt $\frac{2}{3}$).

B. Den matematiske linjes samfundsfaglige og naturfaglige grene.

Prøven er mundtlig.

Der opgives et pensum på ca. $\frac{1}{3}$ af det læste stof og de hertil hørende elevøvelser. Rapporten over alle elevøvelser fremlægges.

Den enkelte elev prøves i ét spørgsmål, i hvilket løsning af et numerisk problem eller gennemgang af en elevøvelse kan indgå i tilknytning til teorien.

§ 16. Matematik.

A. Den matematiske linjes matematisk-fysiske gren.

Prøven er skriftlig og mundtlig.

Til den skriftlige prøve gives to sæt opgaver. Hvert opgavesæt består af fire opgaver. Heraf er de to obligatoriske for samtlige eksaminander, medens der gives den enkelte frit valg mellem de to andre opgaver, hvoraf kun én kan afleveres til bedømmelse.

Til besvarelse af hvert opgavesæt gives fire timer.

Det tillades eksaminanderne at medbringe følgende hjælpemidler: en regne-

stok og en tabelsamling, begge godkendte af undervisningsinspektionen, samt en af undervisningsinspektionen udarbejdet formelsamling.

Opgaverne kan vælges fra alle dele af det læste stof undtagen fra det valgfri emne. Der skal jævnlige stilles opgaver, som kan tjene til at prøve eksaminanderens færdighed i numerisk regning. Desuden bør der lejlighedsvis stilles opgaver, som giver anledning til at undersøge, om der er erhvervet forståelse af matematikkens anvendelse inden for andre fagområder. I disse opgavers tekst skal de nødvendige ikke-matematiske forudsætninger nøje præciseres.

Til den mundtlige prøve opgives et pensum, som er omtrent halvdelen af det læste stof. I det opgivne pensum skal indgå en væsentlig del af det valgfri emne. Opgivelserne bør udvælges med en vis afveksling fra år til år.

Eksamensspørgsmålene udtages fra alle dele af det opgivne pensum.

Der gives hver eksaminand to spørgsmål.

Under prøven må der lægges vægt på at undersøge, ikke blot om eksaminanden har opnået en god forståelse af enkeltheder, men også om vedkommende har erhvervet sig et almindeligt overblik over stoffet. Ved bedømmelsen bør der tages hensyn til eksaminandens evne til selvstændig fremstilling.

B. Den matematiske linjes samfundsfaglige og naturfaglige grene.

Prøven er skriftlig og mundtlig.

Til den skriftlige prøve gives ét opgavesæt, der består af fire opgaver. Heraf er de to obligatoriske for samtlige eksaminander, medens der gives den enkelte frit valg mellem de to andre opgaver, hvoraf kun én kan afleveres til bedømmelse.

Til besvarelse af opgavesættet gives fire timer.

Det tillades eksaminanderne at medbringe følgende hjælpemidler: en regnestok og en tabelsamling, begge godkendte af undervisningsinspektionen, samt en af undervisningsinspektionen udarbejdet formelsamling.

Opgaverne kan vælges fra alle dele af det læste stof. Der skal jævnlige stilles opgaver, som kan tjene til at prøve eksaminanderens færdighed i numerisk regning. Desuden bør

der lejlighedsvis stilles opgaver, som giver anledning til at undersøge, om der er erhvervet forståelse af matematikkens anvendelse inden for andre fagområder. I disse opgavers tekst skal de nødvendige ikke-matematiske forudsætninger nøje præciseres.

Til den mundtlige prøve opgives et pensum, som er omtrent halvdelen af det læste stof. Opgivelserne bør udvælges med en vis afveksling fra år til år.

Eksamensspørgsmålene udtages fra alle dele af det opgivne pensum.

Der gives hver eksaminand to spørgsmål.

Under prøven må der lægges vægt på at undersøge, ikke blot om eksaminanden har opnået en god forståelse af enkeltheder, men også om vedkommende har erhvervet sig et almindeligt overblik over stoffet. Ved bedømmelsen bør der tages hensyn til eksaminandens evne til selvstændig fremstilling.

C. Den sproglige linje.

Prøven, der finder sted ved udgangen af II gymnasieklasse, er mundtlig.

Der opgives et pensum, som er ca. $\frac{2}{3}$ af det læste stof.

Eksamensspørgsmålene udtages fra alle dele af det opgivne pensum.

Der gives ét spørgsmål til hver eksaminand.

§ 17. Musik som speciale.

Den sproglige linjes nysproglige gren.

Prøven er skriftlig og mundtlig.

1. Den skriftlige prøve omfatter a) en to timersprøve i horelære (nedskrivning af en melodidiktat og en rytmediktat, der begge gives melodisk og forespilles på klaver), b) en fem timersprøve i koralharmonisering og i en af de øvrige musikteoretiske discipliner.

2. Den mundtlige prøve omfatter a) eksamination i et af 10 opgivne værker eller i en del af et sådant, b) eksamination i et ikke-gennemgået værk eller i en del af et sådant, der forelægges eleven $\frac{1}{2}$ time før eksaminationens begyndelse, c) sang (dels fremførelse uden akkompagnement og uden noder af to af 40 opgivne sange, dels sang fra bladet).

§ 18. Der afholdes ingen prøve i:

1. religion,
2. legemsøvelser, men der sluttet med en opvisning,
3. kunstbetonede fag (musik samt formning og kunstforståelse), men der afholdes en koncert eller udstilling i forårshalvåret,
4. idéhistorie, men der kan i andre fag stilles spørgsmål, som har tilknytning til idéhistorie.

II. Almindelige bestemmelser.

§ 19. Eksamensopgivelserne skal godkendes af undervisningsinspektøren for gymnasieskolerne.

Undervisningsministeriet, den 6. september 1961.

Jørgen Jørgensen.

/ Eiler Mogensen.

§ 20. Undervisningsministeren — eller efter hans bemyndigelse undervisningsinspektøren for gymnasieskolerne — kan i særlige tilfælde tillade afvigelse fra de givne regler.

Ansøgninger herom indsendes til undervisningsinspektøren.

§ 21. Der afholdes første gang eksamen efter nærværende bekendtgørelse i sommeren 1965 for så vidt angår fag, hvori undervisningen afsluttes med udgangen af II gymnasieklasse, og i sommeren 1966 for de øvrige fags vedkommende.

§ 22. Denne bekendtgørelse træder i stedet for anordning nr. 133 af 18. april 1953 om fordringerne ved og eksamensopgivelserne til studentereksamen.

Bekendtgørelse om visse invalide- og folkepensionisters betaling for ophold på institutioner for særforborg.

I § 2 i socialministeriets bekendtgørelse nr. 75 af 24. marts 1961 om visse sygekasseforhold under ophold på institution er det bestemt, at de anerkendte sygekassers forpligtelse til at betale for nydende medlemmers ophold på særforborgsinstitutioner ophører senest fra den dato, fra hvilken medlemmets eventuelle invalide- og folkepension i overensstemmelse med bestemmelsen i § 17 i lov om invalide- og folkepension afregnes til hel eller delvis dækning af de med opholdet forbundne udgifter.

Denne bestemmelse medfører, at invalide- og folkepensionister, som er nydende medlemmer af en anerkendt sygekasse, og som er indlagt på særforborgsinstitution, i tilfælde, hvor pensionsafregningen ikke dækker den takstmæssige betaling, vil kunne afkræves supplerende betaling for ophold på institution allerede efter udløbet af indlæggelsesmåneden og den følgende måned, medens andre nydende medlemmer af de anerkendte sygekasser i henhold til bekendtgørelsens § 1 uden selv at skulle bidrage til betalingen vil kunne henligge på institution i indtil 26 uger fra indlæggelsen, dog

højst i 26 uger inden for 12 på hinanden følgende måneder.

Det bestemmes derfor herved i medfør af § 1 i lov nr. 77 af 14. marts 1934 om fastsættelse af betaling for anbringelse under særforborg, at invalide- og folkepensionister, som er nydende medlemmer af anerkendte sygekasser, ikke selv skal bidrage til betalingen for ophold på de i henhold til forsorgsloven godkendte særforborgsinstitutioner fra det tidspunkt, da sygekassens betalingspligt i medfør af § 2 i socialministeriets ovennævnte bekendtgørelse af 24. marts 1961 er ophørt, og indtil 26 uger fra indlæggelsesdagen, dog højst i 26 uger inden for 12 på hinanden følgende måneder.

Bestemmelsen medfører ingen ændring i kommunalbestyrelsernes pligt til i medfør af invalide- og folkepensionslovens § 17 efter forud indhentet erklæring fra direktoratet for sygekassevæsenet at drage omsorg for, at den de nævnte pensionister tilkommende invalide- eller folkepension udbetales til dækning af de med opholdet på institution forbundne udgifter.

Socialministeriet, den 19. september 1961.

Kaj Bundvad.

/ I. Høst.

Socialmin. j. nr. Sfs. P. 310-61